

AJUDANT A VIURE

«Doneu-los menjar vosaltres mateixos» (Lc 9,13)

Som molts els qui creiem que la llibertat i la salvació hi són enmig nostre per mitjà de Jesús. El Déu de Jesús s'ha donat a conèixer com un Déu que allibera: l'Èxode i l'Exili del que parla la Bíblia eren etapes preparatòries per a una llibertat més gran. «En moltes ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies, que són els definitius, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill» (Hebr 1,1-2).

Aquest és el motiu fonamental pel qual, el Nadal cristià que acabem de celebrar, sense ignorar les realitats i experiències de dolor i conflicte existents a tot arreu, és sempre una crida a l'alegria i a l'esperança. El goig és una característica essencial de la vida cristiana perquè «cap ull no ha vist mai, ni cap orella ha sentit, ni el cor de l'home somia allò que Déu té preparat per als qui l'estimen. A nosaltres, però, Déu ens ho ha revelat per mitjà de l'Esperit» (1Co 2,9-10). Només l'Esperit descobreix aquesta alegria i només la descobreix a aquells que l'estimen (que vol dir «serveixen»). Hi ha una analogia entre goig-amor-servei.

I és aquí on vull fer-me ressò de la crida del papa Benet XVI en el Missatge de la Jornada Mundial de la Pau del dia primer de l'any nou, on assenjala que si bé una de les vies mestres per a construir la pau és una globalització que tendeixi als interessos de la gran família humana, cal guiar la globalització amb una forta solidaritat global entre països rics i països pobres i també dins cada país, per ric que sigui. La globalització pot ajudar a superar la marginació dels pobres del planeta només si tots els homes se senten personalment ferits per les injustícies i les violacions dels drets humans que aquestes comporten.

Cal fer possible el protagonisme de les persones i dels sectors pobres afavorint que s'involucrin ells mateixos. El Papa demana invertir en formació i en desenvolupar de manera integrada una cultura de la iniciativa, i no fer-se la il·lusió de que basta amb la redistribució de les riqueses. Per combatre la pobresa construint la pau calen homes i dones que visquin a fons la fraternitat i siguin capaços d'acompanyar a les persones, famílies i comunitats en el camí d'un autèntic desenvolupament humà. L'Església, com ha fet sempre, no regatejarà esforços en el seu servei als pobres ni deixarà d'estalviar les iniciatives de solidaritat creativa.

El missatge conclou amb una calorosa invitació a cada deixeble de Jesucrist i a tota persona de bona voluntat a fer concretament tot el possible per a ajudar els pobres canviant «sobretot els estils de vida, els models de producció i de consum, les estructures consolidades de poder que regeixen avui la societat».

Novament us desitja un MOLT BON ANY NOU el vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Els poetes guardonats en el certamen marià homenatgen la Immaculada en l'Oratori de la Patrona

► L'Oratori de la Patrona de Lleida la Verge Blanca de l'Acadèmia, va acollir el matí del 8 de desembre, un acte d'homenatge a la Immaculada, protagonitzat pels poetes guardonats en el passat Certamen Marià en honor de la Mare de Déu de l'Acadèmia, com a Patrona del col·legi Episcopal en el seu cinquantenari, recitant tots ells les seves poesies. Participaren els poetes i poetesses: Carme Mor, Ramona Riera, Francesc Balcells, Ramon Gené, Joan Bellmunt, Rodrigo Larios, Antonio Gutiérrez i Ferran Grau, recitant aquest darrer la seva poesia «Sota un mantell blanc», que fou la Flor Natural del Certamen.

El bisbe Joan Piris posa el seu ministeri episcopal a Lleida als peus de la Mare de Déu de Montserrat

El bisbe Joan Piris va pujar el matí del 12 de desembre al Monestir de Montserrat, complint així el seu desig de posar-se als peus de la Patrona de Catalunya en l'inici del seu pontificat a la diòcesi, suplicant la seva intersecció i venerant la seva imatge.

El Sr. Bisbe celebrà privadament la Santa Missa en la capella del cambril de la Mare de Déu de Montserrat, oferint-la per la diòcesi de Lleida. Tot seguit assistí al cant de la Salve i del popular Virolai, que tots els dies a la 1 de la tarda, acostuma a fer l'Escolania de Montserrat.

Mons. Piris en la seva estada al monestir va ser rebut pel P. abat Josep M. Solé, amb qui va mantenir una trobada. L'Abat manifestà al Sr. Bisbe la seva satisfacció i la de tota la comunitat per la visita del bisbe de Lleida, alhora que li palesà l'estreta relació del monestir amb la diòcesi lleidatana i molt especialment amb la Confraria de Montserrat, que des de fa més de 60 anys puja cada juliol de Romeria al santuari i que en paraules seves, és una de les més ben organitzades que es fan durant l'any a Montserrat. El P. Solé destacà també la solemnitat i popularitat amb què Lleida celebra tots els

anys la festa de la Mare de Déu de Montserrat en la seva capella de la Catedral de Lleida, on centenars de lleidatans van a venerar-la cada 27 d'abril.

Mons. Piris, acompanyat per l'abat i pel prior va compartí també la taula amb la comunitat benedictina en el refectori del monestir i al final del dinar, ja en el claustre, tingué unes paraules de salutació per a tots els monjos. Abans de retornar a Lleida el Sr. Bisbe signà en el Llibre d'Honor de Montserrat, i escrigué la següent dedicatòria: *Aquesta és la meva primera visita com a bisbe de Lleida i poso als peus de santa Maria de Montserrat tots i cadascun dels membres d'aquesta estimada diòcesi. Confio de cor en la seva intersecció.*

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat".

M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat».

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home / i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprehensibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

Donant testimoni d'ell, Joan cridava: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mí m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia». De l'abundància de la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia. Perquè la Llei, Déu la donà per Moisès, però la gràcia i la veritat ens han vingut per Jesucrist.

Déu, ningú no l'ha vist mai; Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-2.8-12)

La sabiduria se alaba a sí misma, se gloria en medio de su pueblo, abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada, y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. El Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: «Habita en Jacob, sea Israel tu heredad.» Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia, ofrecí culto y en Sió me establecí; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces entre un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad, y resido en la congregación plena de los santos.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sió; / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que

comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,1-18)

En principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: éste venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que por él todos vinieran a la fe. No era él la luz, sino testigo de la luz. La Palabra era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre. Al mundo vino, y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Éstos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios.

Y la Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad. Juan da testimonio de él y grita diciendo: «Éste es de quien dije: "El que viene detrás de mí pasa delante de mí, porque existía antes que yo".» Pues de su plenitud todos hemos recibido, gracia tras gracia. Porque la Ley se dio por medio de Moisès, la gracia y la verdad vinieron por medio de Jesucristo. A Dios nadie lo ha visto jamás: Dios Hijo único, que está en el seno del Padre, es quien lo ha dado a conocer.

Sant Pau. Icona del s. xv. Museu rus. Sant Petersburg

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Jn 3,11-21 / Sl 99 / Jn 1,43-51.
- **dimarts**: Epifania del Senyor: Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12. □ **dimecres**: 1Jn 3,22 - 4,6 / Sl 2 / Mt 4,12-17.23-25. □ **dijous**: 1Jn 4,7-10 / Sl 71 / Mc 6,34-44.
- **divendres**: 1Jn 4,11-18 / Sl 71 / Mc 6,45-52. □ **dissabte**: 1Jn 4,19 - 5,4 / Sl 71 / Lc 4,14-22a. □ **diu-menge** vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.): Is 55,1-11 / Is 12,2-6 / 1Jn 5,1-9 / Mc 1,7-11. (O bé Is 42,1-4.6-7 / Sl 28 / Ac 10,34-38).

Amb el pas dels anys ens adonem que hi veiem amb els ulls físics, però que encara hi veiem més amb els ulls de la ment, amb els ulls de l'afectivitat i amb l'obertura a la fraternitat. I és ben cert que la percepció de la realitat sempre resulta limitada i aproximada. Mai som al cap del carrer, tot i que, en la mesura que la nostra mirada esdevé més integral, hi anem veient més clar. De tota manera, tot és penúltim. Solament una mirada des del fons del nostre ésser, des de la intuïció, des de l'obertura humil al misteri, ens obre de veritat a la vida.

COMENTARI

La mirada interior

La Paraula de Déu *encarnada* dins la nostra història en la petitesa i pobresa del misteri del Nadal, il·lumina totes aquestes mirades o percepcions parcials de la realitat, de manera que, l'horitzó de la vida es va examplant amb aquesta nova llum i, tot i tocant de peus a terra, hom pot prendre una nova alenada vers l'infinit.

Com afirma el pròleg del IV Evangelí, «a Déu ningú no l'ha vist mai...». Tanmateix, també ens diu que *la Paraula (Crist), que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.*

Totes les mirades humanes són parcials, però quan la nostra mirada interior queda il·luminada per la llum del Crist, comencem a veure-hi més clar i, aleshores, amb aquesta llum, poc a poc, anem entenent el sentit d'estar vius, ens impliquem sincerament en l'amor als altres, especialment, als més petits i marginats i, ens obrim a la tendresa de Déu que se'ns ha regalat en la persona del Crist i que segueix fent meravelles avui per mitjà de l'acció de l'Esperit.

Ramon Prat i Pons

L'ESPERIT DE NADAL

L'esclat de l'àngel

L'àngel no manca mai en cap representació del Nadal. Dóna un esclat diví a aquell humil esdeveniment. Ens explica què ha passat en aquest discret naixement d'un infant en un pessebre. Cada dia neixen infants. I massa sovint neixen infants en condicions de pobresa similars a les de l'estable del Betlem d'aleshores. Només l'àngel submergeix aquest esdeveniment quotidià en un esclat diví.

El Nadal no és aquell temps idíl·lic que sempre enyorem, perquè ens promet un xic de l'encís de la nostra infància. Tal com ens ensenya l'escena de l'àngel a l'evangeli de Lluc, el Nadal es verifica en la nostra vida quotidiana, allí on realitzem el nostre treball, on nosaltres guardem els nostres ramats, on tenim cura del que Déu ens ha encomanat, on nosaltres, amatents i amb diligència, duem a terme allò que ens han encarregat.

Tanmateix, si vetllem com els pastors, si renunciem al somni de les nostres il·lusions, si obrim els ulls a la realitat, llavors podrem percebre també l'àngel que ens acompanya en la nostra vida quotidiana. L'àngel del Senyor vol indicar-nos dia rere dia allò que passa al nostre voltant i dins nostre. Vol mostrar-nos allò que realment és important. I és que allò que veiem per fora no ho és.

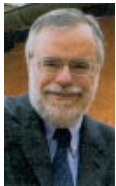
El nostre treball, les nostres relacions, les nostres preocupacions i esforços, tot això és la realitat exterior. Amb tot, al seu darrere, sempre hi resplendeix l'esclat diví. Déu ha nascut en nosaltres. Déu s'ha encarnat en la nostra història i s'ha fet solidari amb nosaltres.

Anselm Grün

(«Viure l'esperit de Nadal». Ed. Claret. Barcelona 2003)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Una revolució mental i de la vida

Hem de fer créixer una cultura que, del grup nacionalista, s'estengui cap a un horitzó més ampli. Sense una cultura compartida no es pot fer gairebé res en el nostre món i, sobretot, es corre un gran risc.

Naturalment, hi ha moltes cultures, però quan parlo d'una «cultura compartida» vull manifestar la consciència d'haver de conviure d'una manera responsable i de tenir interessos comuns més enllà de les diferències. Aquestes conviccions no són patrimoni de totes les classes dirigents. Per construir una cultura compartida, cal començar pels homes i les dones del nostre temps. Som davant d'un fenomen extraordinari del qual hem de prendre consciència: mai abans en la història les persones no han gaudit de tanta alfabetització com en els nostres temps. Homes i dones, doncs, són comunicadors i potencials usuaris d'idees noves i de cultura. Avui, sense ells i sense la seva participació no es pot fer res. No és una banalitat, ja que, és una constatació que emergeix en moltes situacions de crisi.

Hem de saber parlar als homes i les dones del nostre temps, és necessari saber motivar-los, involucrar-los. Tot i que són davant de grans potències econòmiques i polítiques (o atòmiques), els homes tenen més pes que abans. Algunes persones poden desestabilitzar un país. El terrorisme a molts llocs del món ho demostra. Un disseny no canalitzat per vies polítiques i pacífiques pot prendre fàcilment les vies de la rebel·lió o de la lluita armada. El «factor humà» és més decisiu en el nostre temps que en altres èpoques de la història.

Andrea Riccardi

(«Convivre». Ed. RBA Llibres. Barcelona 2007)

SANTORAL

4. ✠ Diumenge 2n després de Nadal.

Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. Dilluns.

Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliàna, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. ✠ Dimarts.

Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. Dimecres.

Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. Dijous.

Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. Divendres.

Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. Dissabte.

Sant Agató, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

ENVIADO AL MUNDO

Pablo en Atenas

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

Hoy día se viaja del norte al Sur de Grecia bordeando el Monte Olimpo y recordando el paso de las Termópilas. En tiempo de Pablo era mejor ir por mar. Por mar se atrevió el apóstol a llegar solo hasta Atenas, lo cual hizo más fuerte el impacto de un paganismo todavía muy vivo, expresado en monumentos de belleza apabullante.

La misma ciudad había vivido el testimonio de Sócrates (condenado por el Areópago), el encanto de Platón y el rigor dialéctico de Aristóteles: los tres la habrían conducido al culto de un Dios único y a la reprobación de todos los demás dioses como pura falsedad. Pero los atenienses no dieron ese paso. El Dios de los filósofos vino a ser un «dios desconocido» ante el que se pasaba de largo.

Pablo no renunció a predicar en Atenas y no dejó de obtener algún fruto: se recuerda a un cierto Dionisio Areopagita, cierta Dámaris más algunos colaboradores suyos que recordará como «primicia de Acaya». De todos modos, el éxito no debió de ser total: según parece, no escribió ninguna carta a los atenienses como la escribió a los galatas, filipenses, tesalonicenses y corintios.

Es que los mismos filósofos que hubieran podido conducir a los atenienses al culto de un Dios único, les cerraban el paso a la fe en la resurrección: tenían un alto concepto del espíritu y un bajo concepto del cuerpo; entendían que la muerte podía ser una liberación de la cárcel del cuerpo. Pero «resucitar», volver a la cárcel del cuerpo, les parecía un absurdo total. Y Pablo les anunciaba que el Dios de los judíos había tenido aquel mal gusto con alguien que había muerto en una cruz, con la más ignominiosa de las muertes.

Es puro milagro si alguien se convirtió.

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA

▶ RAMON CUELLO

Fe, ciència i art

Amb motiu del congrés internacional sobre donació d'òrgans que va organitzar la Federació Internacional d'Associacions Mèdiques Catòliques (FIAMC) a Roma, el proppassat mes de novembre, l'escultor Ramon Cuello va fer ofrena al Sant Pare de l'obra *Solament Déu dóna la vida*, encarregada per la FIAMC. Cavaller de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem, l'artista barceloní està realitzant les escultures de la Mare de Déu i de sant Josep, que aniran ubicades al transepte de la façana de La Passió i del Naixement, respectivament, del Temple de la Sagrada Família. La trobada del 7 de novembre amb el Sant Pare va canviar la vida de Ramon Cuello.

La trobada amb Benet XVI la recordarà tota la vida...

Déu només em dóna premis! Ens va rebre a la Sala Clementina i el primer que li vaig dir va ser: Santíssim Pare, que Déu el beneeixi! Quan Mons. Rino Fisichella va dir el meu nom em vaig emocionar. Vàrem tenir una conversa intensa: el Papa mirava l'obra i m'escoltava atentament. Em va preguntar si una mà era la de Déu i li vaig dir que no, que era la de la mort. Li vaig raonar i ell em va entendre com a bon teòleg. L'escultura està feta amb molt d'amor, però l'acte no l'esperava. Va ser un regal de Déu, un premi a molts anys de treball. Arran de la trobada em va quedar el desig de plasmar-li un bust; només necessitaria estar uns minuts amb ell...

Com descriuria l'escultura?

El nom és *Solament Déu dóna la vida*. És un cant a la fe i a l'esperança, a la vida i al més enllà. És una obra en bronze d'1,10 m., exceptuant el que representen les cèl·lules dendrites —del cor—, que són fetes amb esmalts i que envolten el cor, com si fossin l'aurèola, els estels. Les mans estan col·locades formant un triangle perfecte, amb el cor al centre, com si fos la simbologia de la Santíssima Trinitat. Hi ha una creu i uns raigs divins, les virtuts i les dendrites, i una mà en direcció vertical que simbolitza la mort.

Per què la seva obra ha estat tan lligada a la fe i a la bellesa?

La bellesa és un reflex de la fe. Un cos bonic és un reflex de la bondat divina, del Creador. Em sento molt còmode reflectint el que pugui emanar de la bondat de sants i santes: la pau, l'amor... Vaig tenir l'ocasió de dialogar amb Joan XXIII, el vaig «modelar» i «roman» a l'església de Santa Eulàlia d'Esparreguera. He fet moltes imatges de sants i santes en les quals hi he plasmat la meua fe.

Òscar Bardají i Martí

Esdeveniments més significatius a la diòcesi de Lleida durant l'any 2008

GENER

13. Mateo Hidalgo Sannicolás, de 60 anys d'edat, casat i pare de dues filles és ordenat diaca permanent a la Catedral.

20. 500 immigrants participen en l'Eucaristia de la Jornada de les Migracions celebrada a la Sala d'Actes del col·legi Maristes Montserrat.

El bisbe Xavier Salinas presideix la Missa i procesó de la 422 edició de la festa de Sant Sebastià del Pont de Suert.

23. Catòlics, evangèlics i ortodoxos s'apleguen a l'Església Evangèlica Baptista de Lleida en una Pregària Ecumènica per la Unitat dels Cristians, organitzada per la Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós.

25. L'administrador apostòlic presideix a l'Acadèmia Mariana, el plenari del Consell Pastoral Diocesà.

26. Infants de cinc parròquies i dos col·legis participen en la V Fira de la Infància Missionera.

FEBRER

1. Càritas Diocesana inaugura una nova botiga de segona mà: «Roba Amiga», al c/ Alcalde Porqueras 78.

10. La catedral de Lleida acull el Rosari de Torxes i l'Eucaristia de l'Hospitalitat de Lourdes.

Els canonges emèrits Mn. Jesús Tarragona i Mn. Melchor Bajén, són nomenats prelatos d'honor del Sant Pare.

11. Seminaristes i diaques de les diverses diòcesis de Catalunya, del Seminari Interdiocesà de Barcelona, visiten Lleida i són rebuts pel bisbe Salinas.

16. El col·legi Santa Anna acull el IX Festival Missiонер amb el lema «Sigues llum!, passa-ho».

28. Mn. Ramon Prat presenta a la Mariana el seu nou llibre «La canya de pescar».

MARÇ

8. El bisbe de Tortosa Xavier Salinas, compleix un any com administrador apostòlic de la diòcesi de Lleida.

11. El rector de la parròquia del Beat Francesc Castelló d'Alacant, presideix a l'església de Sant Pere l'Eucaristia del VII aniversari de la seva Beatificació.

12. Mor a Montserrat el P. Romuald Díaz, vicepostulador de la Causa de Francesc Castelló.

14. Mor a Tortosa la mare del bisbe Xavier Salinas, la Sra. Elisa Viñals Ramon.

21 al 24. 200 joves d'arreu de Catalunya s'apleguen al col·legi Claver de Raimat en la Pasqua Jove.

21. Mor als 77 anys d'edat i 54 de sacerdoci, Mn. Antoni Fontova Vilamajó, exrector de la parròquia de la Mare de Déu del Pilar.

28. L'Hospital de Santa Maria tributa un sentit homenatge a les Filles de la Caritat, en reconeixement als 215 anys de servei a aquest centre hospitalari.

29. El Petit Cor de la catedral de Lleida i la Coral d'Adults del Conservatori, amb l'acompanyament de l'Orquestra Julià Carbonell, interpreten a la catedral la Música dels Mestres de Capella, sota la direcció de Mn. Joaquim Mesalles.

30. El bisbe Salinas, al finalitzar l'Eucaristia de la seva festa a la Catedral, consagra la diòcesi de Lleida a la Divina Misericòrdia.

ABRIL

2. El paranimf de l'Acadèmia Mariana acull l'acte commemoratiu del 50 aniversari del Servei de Colònies de Vacances, amb la presentació de l'obra «Cent anys de colònies de Vacances» i un concert de la coral Estel.

Surt de Lleida la peregrinació a Roma en acció de gràcies pel procés dels Màrtirs.

13 al 20. La delegació de Família i Vida celebra la Setmana de la Família.

14 al 21. L'Acadèmia Mariana acull una exposició dels Missioners Combonians.

27. Aitona commemora el 50 aniversari de la Beatificació de santa Teresa Jornet, fundadora de la Congregació d'Ancians Desemparats.

MAIG

1. El bisbe Salinas presideix, a la capella de la seva casa del carrer Acadèmia, una Eucaristia de comiat de les religioses Josefines que es traslladen a la comunitat de Manresa després de 113 anys de servei a la diòcesi.

3. Col·loquen en la columnata de Bernini a la plaça de Sant Pere del Vaticà, una fotografia del beat Francesc Castelló, amb ocasió del 140 aniversari de la fundació de l'Acció catòlica italiana.

10. El bisbe Salinas presideix a l'Acadèmia Mariana la Jornada sacerdotal i la celebració de les Noces d'or i argent sacerdotals de diversos preveres de la diòcesi.

17. Dos seminaristes reben el ministeri de Lectorat a la capella del Seminari Interdiocesà a Barcelona.

22. Mor als 78 anys d'edat i 54 de sacerdoci, Mn. Màrius Rodrigo Molí, que havia estat vicari de Pastoral, vicari general i degà del capítol, així com rector del Seminari.

27. L'IREL clou el Curs acadèmic 2007-2008 amb la celebració d'una Eucaristia presidida pel bisbe Salinas i el lliurament de diplomes.

31. La diòcesi peregrina a Tarragona amb 350 pelegrins, per tal de guanyar el Jubileu dels 1.750 anys del martiri de sant Fructuós, bisbe i els diaques Eulogi i Auguri.

JUNY

3. El bisbe Salinas lliura a la Sra. Júlia Farreny la Creu «Pro Ecclesia et Pontífice».

15. Ordenació sacerdotal a la catedral de Lleida de Juan Carlos Mandje Bote, originari de Guinea Equatorial. Els seminaristes Santiago Mataix i Lucas F. Evung, reben el ministeri de l'acollit.

22. Alcanó commemora amb una Eucaristia el 250 aniversari de la consagració de l'església parroquial de Sant Pere.

27 al 29. L'Acadèmia Mariana acull les Jornades de treball dels delegats de Pastoral de Joves dels bisbats de Catalunya i les Illes.

29. La parròquia de Sant Pau de la Mariola, inaugura amb tota solemnitat l'Any Paulí.

30. Els bisbes de Lleida i Barbastró-Monzón, signen un acord pels béns artístics del Museu Diocesà.

28 a l'1. 500 diocesans participen en el XXII Pelegrinatge Diocesà a Lourdes, presidit pel bisbe Salinas.

JULIOL

3 al 6. L'Acadèmia Mariana acull les X Jornades de Formació dels Comitès de Solidaritat Oscar Romero, amb la participació de 150 representants de 16 comitès.

7 al 14. Un grup de trenta pelegrins segueixen les petjades de l'apòstol Pau per Turquia, en un pelegrinatge organitzat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

7 al 15. 150 diocesans participen en la 61 Romeria de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

16. El Sant Pare nomena al bisbe de Menorca Joan Piris per a la seu episcopal de Lleida.

AGOST

17. Inauguració de la restauració de l'ermita de Sant Mamés a Vilaller.

21. Mor en accident de trànsit als 56 anys d'edat el vicari de la unitat pastoral de Cappont Mn. JuanMa Bardají.

SETEMBRE

8. Inauguració al Soleràs de la nova ermita de la Mare de Déu de les Garrigues, construïda a la partida Els Rasos per la família Casañé.

14. La catedral de Lleida acull una Eucaristia de comiat del bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas.

23. L'església de Sant Llorenç de Lleida acull una Eucaristia en memòria de Mn. Joan Salvadó, missioner a Colòmbia i que morí a Cali el 16 de setembre, als 79 anys d'edat i 51 anys de sacerdoci.

21. Més de 1.200 persones omplen la catedral en la Presa de Possessió del nou bisbe de Lleida Joan Piris. L'Eucaristia fou concelebrada per 25 bisbes i prop de 200 preveres.

25. El bisbe Piris confirma en els seus càrrecs als tres vicaris episcopals, delegats diocesans i directores de departaments.

28. La catedral acull la festa litúrgica del beat Francesc Castelló, presidida per primera vegada pel bisbe Joan Piris.

30. Mor Mn. Josep Traguany, que havia estat durant 31 anys, rector de Benavent i Vilanova de Segrià.

OCTUBRE

5. A l'Auditori Enric Granados, Certamen Marià en honor de la Mare de Déu de l'Acadèmia, com a Patrona del col·legi Episcopal en el 50 aniversari de la seva fundació.

20. El paranimf de l'Acadèmia Mariana acull la inauguració del curs de l'Escola de l'Espai i de cloenda del 50 aniversari del Servei de Colònies de Vacances.

24. El bisbe Joan Piris celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Antoni M. Claret dels claretians, amb ocasió de la seva festa i tanca l'Any Claret.

30. Presenten al paranimf de l'Acadèmia el volum II i tercer dels publicats de l'obra «Arrels Cristianes. Presència i significació del Cristianisme en la Història i Societat de Lleida».

NOVEMBRE

9. Eucaristia a la catedral presidida pel bisbe Piris, en commemoració del II Aniversari de la cloenda del Procés Diocesà dels 169 màrtirs, sacerdots i seglars de la diòcesi de Lleida,

29. El bisbe Joan Piris celebrà a l'església de L'Assumpció de Viu de Llevata, l'Eucaristia commemorativa del 900 aniversari de la seva consagració.

DESEMBRE

1. Cloenda a la Sala d'Exposicions de la Cambra de Comerç de l'exposició de 111 artistes solidaris de Lleida de Mans Unides.

4. La delegació de Càritas Lleida, presenta el «VI Informe sobre exclusió i desenvolupament social a Espanya 2008», de la Fundació Foessa.

20. Obertura del Cicle de Nadal al Palau de la Paeria, amb el pregó de Josep A. Duran i Lleida i l'estrena de la Nadala «Rondava un estel» amb lletra de Sebastià Gaya i música de Mn. Joaquim Mesalles.

21. Torregrossa celebra amb un repic de campanes i una Missa presidida pel bisbe Joan Piris el Centenari del seu campanar.